

Kurt Åkesson

Kurt Gerhard Åkesson föddes i Strövelstorp, Bankvägen 20, 1929-06-26. Modern Anna hävdar detta datum även om födelseboken säger 06-27. Modern borde veta bäst.

Han kan nog räknas som ett s k sladdbarn. Modern var 41 år gammal och hade tidigare fött fyra barn, tre flickor och en pojke. Dora 1911, Ingrid 1912, Bertil 1914; han blev endast fyra år gammal, samt Stina 1925. Fadern Hjalmar var en ofta anlita och välrenommerad målare.

Kurt blev nog ganska bortskämd och gjorde lite som han ville. Han var ett livligt barn. Han fick så småningom flera kamrater i närområdet som ofta samlades hemma hos Kurt i det rum som inretts för honom ovanpå faderns verkstad. Där var alla välkomna, t o m systemen Ingrids söner som var 7-10 år yngre och som ofta vistades där av och till på somrarna. Han engagerade sig i bl a Skytteföreningen och i Scoutrörelsen där han fick många vänner som han höll kontakt med livet ut. Han var musikalisk och prövade flera instrument, framför allt fiol. Dessutom sjöng han i bygdens manskör. Han framträdde även i de sketcher som vid vissa tillfällen framfördes i samband med sommarfestligheter i byn. Han kunde fortfarande vid hög ålder ur minnet recitera dessa stycken skrivna på vers.

Han närde en dröm om att få bli pilot i Flygvapnet. Myndighetsåldern var då 21 år och det behövdes föräldrarnas tillstånd för att få börja denna utbildning. Fadern sa nej. Han ville väl inte riskera att mista sin ende son. Det militära fick han uppleva genom värnpliktstjänstgöringen på K 2 i Helsingborg och flygandet genom att han i hemlighet tog sin motorcykel till Höganäs där han lärde sig segelflyga.

Tillsammans med några kamrater iordningställdes en gammal T-Ford som sedan tog ett glatt gäng till Italien och faktiskt även tillbaka hem. Till Italien åkte han ytterligare en gång. Då med en av sina kusiner, Knut Tilly, i dennes Fiat 500.

Kurt bestämde sig så för att emigrera till USA. I väntan på att en av hans kamrater med samma föresats, Lennart Löfqvist, även han en bygdens son, skulle slutföra sin värnplikt arbetade han på Sockerbruket i Hasslarp. Han förberedde sig under tiden genom att med hjälp av en s k Linguaphonekurs i engelska språket (grammofonskivor) lära sig så mycket engelska som möjligt.

Avfärden skedde i juni 1954 från Göteborg med ett av Svenska Amerikalinjens fartyg avvinkad av en stor del av släkten och ett antal vänner. Det tog sedan nio år innan han återsåg dem. Då kom han hem till sitt gamla rum igen som stod som han lämnat det. Det var dock bara ett tillfälligt besök. Han återvände till USA men gjorde sedan flera besök i Sverige innan han slutligen stannade permanent i sitt gamla hemland nu med sin hustru, en amerikansk kvinna vid namn Michele.

I USA bodde han de första åren inneboende hos sin kusin Einar Tilly som hade en målerifirma i Waltham ett par mil från Boston, Massachusetts. Denne kusin var gift med en invandrad svenska, Elsa. De hade inga egna barn och tog nog emot Kurt som sin egen son. Kurt anställdes i firman och blev så småningom en skicklig och ofta anlita målare. Han utbildade sig på fritiden till reklamtecknare och fortbildade sig dessutom i det engelska språket. Praktisk som han var byggde han om en VW-buss till husbil och besökte med denna flertalet stater i USA. Dessa resor dokumenterade han flitigt med sin Hasselbladskamera. Resultatet kan i vissa fall ses inramade på väggarna hos släktingar i Sverige; konstnärliga verk.

Boendet skiftade genom åren. Han ägde dessutom tillsammans med en kamrat ett semesterhus i Costa Rica. Sista anhalten var Grantham i New Hampshire där han träffade sin blivande hustru. Därifrån flyttade han 2009 för gott från USA med sin

Michele till barndomshemmet på Bankvägen 20. Han hade då köpt fastigheten av dödsboet efter systemen May Kristina "Stina" Åkesson och gjorde en grundlig renovering av bostaden. Så småningom flyttade dock paret in till en bostadsrättslägenhet i Ängelholm Där levde de tillsammans tills Kurt blev sjuk och efter en tid avled på Ängelholms sjukhus 2019-02-10.

Av vad som ovan beskrivits kan man förstå att Kurt var en äventyrare som ville prova på det mesta av vad livet kunde erbjuda. På tidiga foton ses han med en gipsad arm i mitella. Vad som orsakat detta är numera inte känt. Han råkade också i ynglingaåren ut för en olycka då han med motorcykel körde in i en buss. Inlagd på sjukhus fritogs han från skulden till detta då man upptäckte att han tydligen blivit getingstungen under ena ögat, förmodligen strax före olyckan. Han åkte en gång på en kamrats MC i hög fart sittande baklänges vilket renderade en anmälan om "förargelseväckande beteende."

I USA havererade han med sin Porsche som blev till skrot – även denna gång var Kurt utan skuld. Han körde där även rally med kartläsare i sin svenska SAAB. Skidåkning i bergen var ett måste, men även skidturer med hustrun var vanligt. De var båda intresserade av naturen och var ofta ute på vad de kallade hajk, sommar som vinter. I brist på de stora oceanernas vågor idkade han Windsurfing på en sjö intill hemmet i Grantham när vindarna så tillät.

Kurt kan också beskrivas som en mycket allmänbildad person. Utan någon högre skolutbildning hade han väldigt god kännedom på många olika områden och grävde djupt i olika ämnen. Det engelska språket lärde han sig så väl att hans hustru en gång sade att han kunde mer om hennes modersmål än hon själv. Sin dialekt behöll han och inget tydde på att han vistats utomlands större delen av sitt liv. Han var en mycket social människa, öppen och trevlig, som hade lätt för att skaffa sig nya vänner varhelst han vistades, även om han ibland talade om vad han tyckte var rätt eller fel i samhället, såväl i USA som i Sverige.

Som tidigare nämnts var han en skicklig målare. Han var dessutom praktisk och tekniskt intresserad. Till saker som gick sönder använde han eget kunnande och reparerade i stället för att köpa nytt. Där spelade nog även hans sparsamhet en viss roll. Trots sin sparsamhet var han generös och skickade de första åren i USA hem julklappar till den närmaste släkten. Han tog också väl hand om besökande släktingar och vänner som kom på besök i USA. Efter att ha kommit tillbaka till Sverige engagerade han sig i F 10 Kamratförening och Ängelholms Flygmuseum och sysslade där bl a med att renovera motorn på det gamla flygplanet J 22.

Kurts minne var kristallklart in i det sista. Han levde sunt men naturen tog ut sin rätt och han avled slutligen nästan 90 år gammal.

Skrivet 2025-04-09 i Vejbystrand av Kurts systerson, Sven-Åke Ahl, barn till Ingrid Åkesson/Ahl